

Bài viết bàn về cuộc tranh cãi pháp lý giữa hai quan điểm giữa một bên là quan điểm của những người theo chủ nghĩa dân tộc và một bên là những người theo quan điểm hiện đại về việc là Philippin có nên từ bỏ toàn bộ “các đồng cư hiện tại” năm 1898 và áp dụng các quy tắc hiện đại về Luật biên hay không. Quan điểm của những người theo chủ nghĩa dân tộc bám chặt yêu sách mở rộng đối với các vùng biên được nêu ra trong Hòa ước năm 1898, theo đó đồng cư thực dân Tây Ban Nha khi xưa đã nhượng lại quần đảo Philippines cho Hoa Kỳ. Quan điểm của những người theo chủ nghĩa hiện đại sẽ tuân theo các vùng biên xác định những đồng cư chấp nhận rộng rãi theo quy định trong Công ước về Luật biên. Bài viết cũng lý giải vì sao Philippin vẫn tiếp tục duy trì quan điểm chủ nghĩa dân tộc và giải thích vì sao lập luận theo chủ nghĩa hiện đại lại không thể áp dụng.

Tóm tắt

Philippines gần đây đã thông qua Luật đồng cư của năm 2009 mà được hi vọng là cuối cùng sẽ có thể giải quyết tình thế khó xử lâu nay của nước này là có nên từ bỏ toàn bộ “các đồng cư hiện tại” năm 1898 và áp dụng các quy tắc hiện đại về Luật biên hay không. Hy vọng đó đã không thành hiện thực.

Bộ luật đã bác bỏ tại Tòa án tối cao Philippines trong vụ kiện giữa Magallona và thẩm phán hành (G.R No. 187167, ngày 16 tháng 8 năm 2011). Tòa đã quyết định – mặc dù chưa phải là phán quyết cuối cùng và hiện còn đang được xem xét – rằng luật đồng tính của chính là luật thực thi trong nước cho Công đồng và Luật bình đẳng nó không hoàn toàn vượt bỏ các đồng tính.

Bài viết này bàn về cuộc tranh cãi pháp lý giữa hai quan điểm giữa một bên là quan điểm của những người theo chủ nghĩa dân tộc và một bên là những người theo quan điểm hiện đại. Quan điểm của những người theo chủ nghĩa dân tộc bám chặt yêu sách mà rằng đối với các vùng biên được nêu ra trong Hòa ước năm 1898, theo đó đã quy định dân Tây Ban Nha khi xưa đã nhượng lại quần đảo Philippines cho Hoa Kỳ. Quan điểm của những người theo chủ nghĩa hiện đại sẽ tuân theo các vùng biên xác định những được chấp nhận rằng rất theo quy định trong Công đồng và Luật bình. Cả hai quan điểm dựa trên các hiệp ước có sự ràng buộc đối với Philippines, quan điểm thì nhất dựa trên tính thực tế, quan điểm thì hai dựa trên sự phê chuẩn.

Bài viết này lý giải sự tiếp tục duy trì quan điểm chủ nghĩa dân tộc và giải thích vì sao lập luận theo chủ nghĩa hiện đại lại không thể áp dụng cho dù có Luật đồng tính của Mỹ đây như đã được minh chứng bằng phán quyết của Tòa án Tối cao gần đây. Tòa án có thể đã tuyên bố rõ ràng rằng với việc thông qua luật đồng tính của Mỹ, Philippines có thể chính thức bỏ các đồng tính năm 1898, vẫn đã bỏ lại thì bỏ các tiếp cận hoàn toàn mới khi sẽ đồng tính của Mỹ. Nói cách khác, thay vì là chiến thắng của quan điểm của những người theo chủ nghĩa hiện đại, phán quyết về vụ kiện giữa Magallona và thẩm phán hành trên thực tế đã chứng tỏ sự mạnh mẽ lập luận và đồng tính của quan điểm của những người theo chủ nghĩa dân tộc.

Hòa ước 1898 giữa Tây Ban Nha và Mỹ

Vấn bản có thể quy định nhất xác lập các đồng tính biên giới và đồng tính ranh giới của lãnh thổ và lãnh hải Philippines là hiệp ước kết thúc chiến tranh Tây Ban Nha-Mỹ năm 1898, với việc Tây Ban Nha nhượng lại Cuba, Puerto Rico, Guam và Philippines cho Mỹ. Việc chuyển giao Philippines nhằm để lại 20 triệu đô la Mỹ được ghi lại như sau:

Tây Ban Nha những lờ cho Hoa Kỳ quần đảo được biết đến với tên là quần đảo Philippines, và toàn bộ các đảo nằm bên trong đường sau: (Hiệp ước Paris 1898, điều 3)

Lưu ý ngay từ đầu rằng Hiệp ước công nhận tính chính thức quần đảo còa các hòn đảo còa Philippines những đường thềm lục địa “các hòn đảo nằm bên trong (các) đường (hiệp ước) và theo những ngòi theo quan điểm hiện đại, không được chấp nhận một cách rõ ràng đến các vùng nước. Trong việc khám phá Magallona với thềm lục địa hành, những ngòi mà tôi xác định theo quan điểm những ngòi theo chủ nghĩa dân tộc đã thách thức luật đường cò sò 2009 dựa trên một trong cò sò là “những gì Tây Ban Nha những lờ cho Mỹ theo Hiệp ước Paris là các hòn đảo và thềm lục địa các vùng nước được cho là nằm trong phạm vi ranh giới hình chòm sao theo Hiệp ước”.

Tuy nhiên tòa án tối cao tránh vấn đề này khi diễn giải luật đường cò sò 2009.

Thậm chí theo lý luận còa những ngòi thềm lục địa khám phá lãnh thổ còa Philippines bao trùm lên các hòn đảo và thềm lục địa các vùng biển nằm trong khu vực hình chòm sao được phân định trong Hiệp ước Paris, các đường cò sò còa Philippines vẫn sẽ được chấp nhận theo Luật đường cò sò 2009 bởi vì đây là cách duy nhất để với các đường cò sò phù hợp với UNCLOS III. Các đường cò sò không thể được với thềm lục địa ranh giới hay các phần khác còa khu vực hình chòm sao được xác định trong Hiệp ước Paris mà là thềm lục địa “hòn đảo ngoài cùng xa nhất và các bãi đá khô còa quần đảo Phillipine.” (việc khám phá Magallona với thềm lục địa hành, đã nêu ở trên)

Ước toàn bộ bản dịch [tới đây](#)

Raul C. Pangalangan, Giáo sư Luật trường Đại học Philippines

Bản gốc tiếng Anh: *“Recent Developments on the Philippine Baselines Law”*

Bài tham luận tại Hội thảo Khoa học Quốc tế lần thứ ba: [“ **Biến động: Hợp tác vì An ninh và Phát triển trong Khu vực** ”](#)

do Hội viên Ngoại giao và Hội Luật gia đồng tổ chức tại Hà Nội từ 4-5/11/2011.